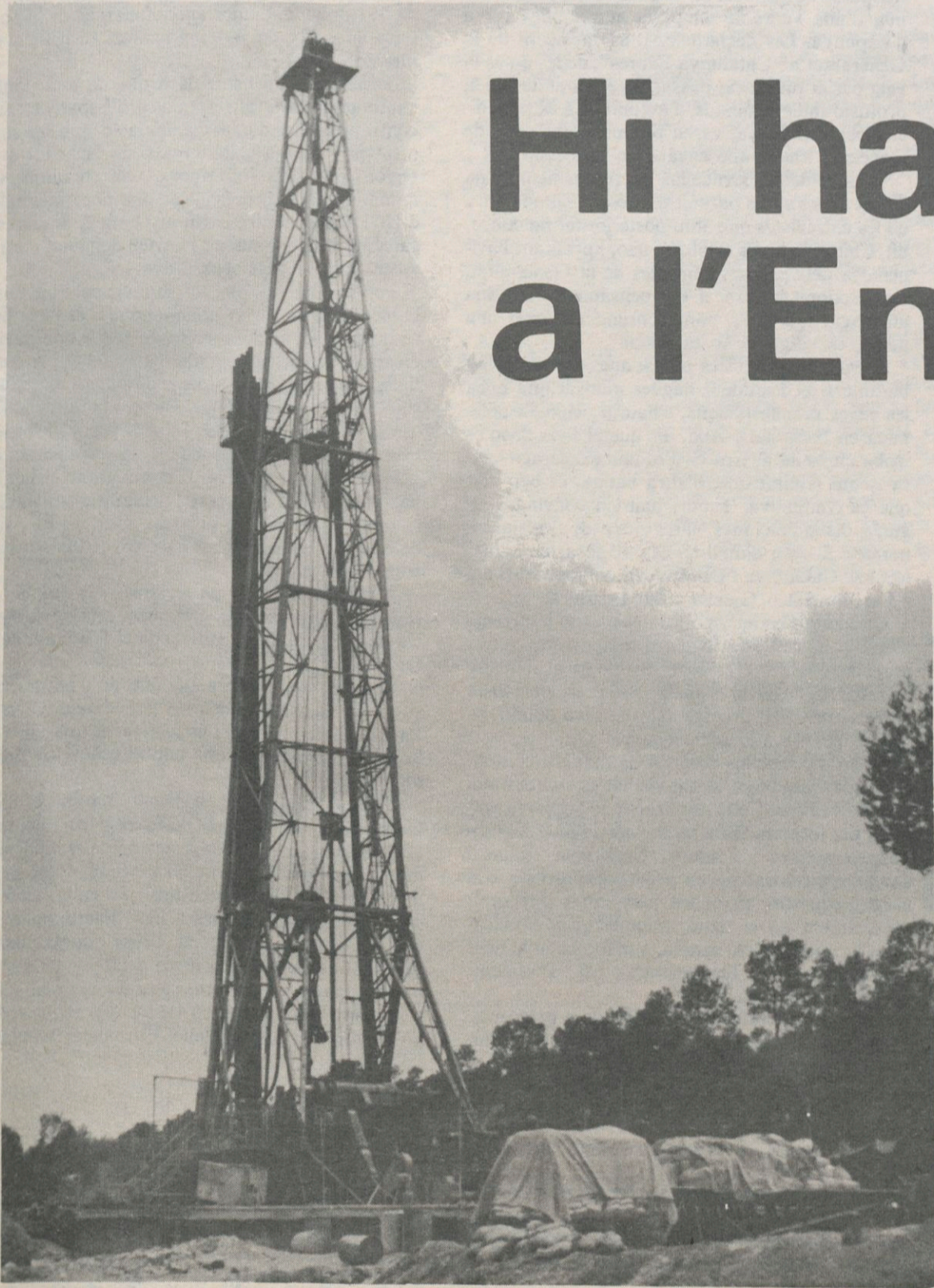

Hi ha petroli a l'Empordà?

Novament, s'anuncien prospeccions petrolíferes a l'Empordà. Abans d'ahir, per cert, hom advertí ja la presència al mar de Palamós d'un vaixell de nacionalitat anglesa, especialitzat en aques-

tes tasques. Sobre aquest interessant i suggestiu tema, Jaume Sureda i Prat ha escrit una sèrie de tres reportatges, el primer dels quals publiquem avui.

Pàgines 6 i 7

Garriguella

Protestes per la importació de vi

Pàgina 12

L'afer del Banc de Navarra a nivell local i general

Més de 50 milions arreplegà a Figueres

Pàgines 6 i 7

L'Escola

**“Si voleu
salvar
el món,
disfresseu-vos”**

Pàgina 9

Dip. Legal: B-18920-1977

Redacció, Administració i Publicitat c/. Lasauca, 21 - 1er. C
Tel. 50 57 63 - FIGUERES

Director general: Emili Casademont i Comas
Secretari de redacció: Juli Molons
Coordinació: Narcís J. Ferrer, Jordi Vallmajó

Redactors i col·laboradors: Josep M.ª Ametlla, Xavier Amir, M.ª Àngels Anglada, Joaquim Ballester, Martí Balló, Antoni Calvó, Albert Carreras, Josep M.ª Company, Ferran Garrido Pallardó, Narcís Genis, Antoni Godoy, Jordi Gratacós, Ramon Guardiola, Jaume Guillet, Joan Guillet, Alfons Gumbau, Albert Gurt, Xavier de Lerma, Josep M.ª Ortega, Narcís Pijoan, Josep Playà i Maset, Àngel Quintana, Miquel Riera, M.ª Lluïsa Rodríguez, Alfons Romero, Carles S. Costa, Josep M.ª Salvatella, Miquel Sempere, Jaume Sureda i Prat, Torner Malé (fotografia)

Secretària: M.ª Assumpció Casamitjana
Departament de publicitat: Josep de la Fè
Disseny publicitat: Pere Prats

Composició: Fotocomposició/Servicios - Tel. 330 05 45
Impressió: Vallesana de Publicacions, S. A. - c/. Calders, 21-25 - Sabadell
Distribuidora dels Països Catalans

Gerent: Alexandre Liaño
Adjunt a gerència: Alina Vallmajó
Conseller: Vicenç Burgas
President: Carles López Cusi

editora
empordanesa, s.a.

Cap a la part de Pirineu

Per Emili Casademont i Comas

El "Carnaval de tot l'any"

Diumenge vinent serà "Diumenge de Carnaval" i el proper dimecres, "Dimecres de cendra". Per tant, cars lectors, la cosa és lògica. No falla. Ahir, era "Dijous gras" o "Dijous llarder". Una festa, especialment de cai-e infantil, que encara es manté un xic fresca. I més s'hi mantindrà d'ara endavant: amb aquesta empena que hom dona arreu de Catalunya, per tal de recuperar les nostres tradicions. Ahir, com ja sabeu, era dia de fer berenades i de menjar la clàssica truita amb botifarra i les coques de llardons o greixons. Llardons o greixons, que és, en definitiva, la mateixa cosa. Tot depèn, és clar, de la manera de parlar típica i característica de les diferents contrades catalanes. "Cada terra fa sa guerra", diuen. I això és ben cert...

Ahir, segons suposem i tenim entès, molts, a la tarda (molta gent de les comarques del Principat), se n'anaren cap al camp, cap a les afores de les ciutats i pobles, cap a alguna font, a fi de fer la tradicional berenada de "Dijous gras". Sobretot, la mainada. Ben entès, si els mestres deixaren que la quitxalla fes festa de l'escola. Nosaltres, de petits, recordem que, quan arribava aquesta diada, no teníem cap mena de problema. I així podíem gaudir, si la meteorologia s'associava amb la festivitat d'una d'aquelles tardes de berenada realment magnífica, a la vora de qualsevol de les moltes fonts d'aigua dolça i picant, que hi ha a la Vall de Sant Daniel, (us parlem de la paradisiaca i gironina Vall de Sant Daniel, enguany tan malmesa per la mà barroera de l'home, car a Girona vam néixer i viure una colla d'anys), que, en aquesta època de l'any, s'hi podia ja respirar la meravellós flaire de les mimoses florides...

Antigament, pel "Dijous gras" es començaven a veure pels carrers les primeres disfresses de Carnaval. Molts, tot seguint una tradició prohibida l'any 39 i que ara es desvetlla amb força, sortien de casa seva amb la cara tapada, o més ben dit, amb la cara d'un "altre"... i d'aquesta manera podien lliurar-se a qualsevol beneiteria, a voltes, cal dir-ho, mancada de tota gràcia...

La prohibició dictatorial de celebrar les festes de Carnaval, però, sembla que induí la gent de l'Estat espanyol a "copiar" una estranya moda sorgida a l'estranger. I així, d'aquella petita "època carnavalesca" d'abans de la guerra, que durava tres dies (diumenge, dilluns i dimarts), es passà a un "Carnaval de tot l'any", que encara perdura... i qui sap fins quan perdurarà! Només hem de treure el nas al carrer, a qualsevol hora, a qualsevol instant, per tal d'adonar-nos d'aquest fet. Es veu cada "tiparracus", cada personatge, cada indumentària... i cada "carota", que els antics "carnavalescos" (i parlem d'aquells que eren qualificats de més exagerats) en quedarien esgarrifats...

Hi ha qui afirma molt seriosament que ara els antics no arribarien ni a les "soles de les sabates" dels nous. Nosaltres, és clar, no ens ho creiem pas del tot. Però, deu n'hi do...!

Política a peu pla

per Jaume Guillet

Som una nació

La Comissió Mixta Govern-Generalitat pels traspassos de serveis ha començat a treballar enmig d'una veritable tempesta autonòmica arreu d'Espanya. Les declaracions del President de la Generalitat a "Catalunya Expres", de les quals ja vaig parlar divendres passat, en el sentit de què la profusió indiscriminada d'autonomies és perjudicial per Catalunya, varen provocar una sèrie de reaccions irades que encara no ha cessat.

El President Tarradellas no solament no s'ha desdit de les seves paraules, sinó que en una altra de les entrevistes que amb posterioritat ha concedit a altres mitjans d'informació, aprofitant l'avenç dels primers cent dies de la Generalitat, ha arrodonit encara el seu pensament amb una afirmació tan clara com contundent: "son una nació, es vulgui o no es vulgui".

Ja vaig dir divendres passat que és molt probable que si el President hagués matisat una mica les seves manifestacions, s'hauria evitat la polèmica en bona part. Així, dir que el País Basc es troba en plena guerra civil és una exageració clara d'una realitat que, d'altra banda, és ben cert que és conflictiva. També haurien convingut algunes distincions més clares entre les altres autonomies. Si com diu ell no es pot posar en el mateix sac Catalunya i La Mancha, tampoc Euskadi i La Mancha o Galícia i Extremadura.

Catalunya endins, no tots el partits i corrents d'opinió havien estat d'acord tampoc amb altres apreciacions del President: els elogis al ministre de l'Interior, Martín Villa, la visió presidencialista de la Generalitat provisional o la seva opinió sobre el federalisme, per exemple.

Quan Tarradellas recorda de manera contundent que Catalunya és una nació, es vulgui o no, si que fa en canvi una declaració de principis assumida per tothom. Seria bo i ajudaria molt a clarificar conceptes i actituds, Catalunya endins i Catalunya enfora, que els principals partits que al llarg d'aquestes setmanes han evitat intervenir públicament en el tema, manifestessin públicament la seva Posició exacta, que fonamentalment coincideix amb l'expressada pel President: "Catalunya és una nació".

Heus aquí el principi i la fi de tot el problema. Això és el que han oblidat, potser conscientment, els parlamentaris de la Macha, Extremadura, Andalusia o de Canàries, quan es regiren amb una

dialèctica aspra i agressiva contra les paraules del President de Catalunya. Mirant-ho amb una mica de tranquil·litat, aportant la fullaraca de la polèmica apassionada, el tema apareix en la seva dimensió exacta.

Tarradellas ha ben aclarit que no està contra l'autonomia dels altres pobles d'Espanya. Està contra, això sí, d'una manipulació que no solament perjudica a Catalunya si no fins i tot a les regions que se'ls vol imposar una preautonomia immadura que benefici electoralment la imatge d'UCD i algun altre partit així com la dominació caicquil dels qui mai no l'havien demanat i ara la volen utilitzar pels seus interessos.

Per Catalunya, sobretot, i també pel País Basc, l'obtenció d'un règim preautonòmic, és la primera satisfacció, mínima d'altra banda, a una reivindicació popular expressada masivament i de múltiples maneres, no solament durant la dictadura sinó de molt abans al llarg de tota la història. És, a més, el retrobament de la seva pròpia identitat expressada en altres èpoques en institucions de govern que han configurat el seu caràcter nacional. Josep Melià ho recordava dimarts amb molta claretat, en un article publicat al diari "El País" de Madrid, tot responent les tesis del filòsof castellà Julián Marías.

A moltes regions que reclamen ara també un règim preautonòmic és certament una reivindicació de fa quatre dies, com ha dit el President de la Generalitat.

No és de cap manera una qüestió d'antigüetat, si no de realisme polític. Si per Catalunya o el País Basc, l'autonomia és justament una eina de futur, per moltes regions podria esdevenir fins i tot negatiu.

L'autonomia no es pot construir sobre el buit. Catalunya té un alt nivell de consciència nacional una constància i una força reivindicativa indiscutible i fins i tot, cosa que no es dona enlloc més, una tradició d'autogovern fins i tot en la història més recent. Sobre aquesta base l'autonomia és una eina de progrés social. Sense aquesta base, l'autonomia pot ser una arma decisiva de dominació a càrrec de les forces socials que mai s'havien distingit per desitjar-la. De què els hi ve sinó l'autonomisme als homes d'Aliança Popular i UDC?

Home blanc parla amb llengua partida...

Per Josep Maria Ametlla

Washington —òbviament, Madrid— es varen fer amb la tortuosa intenció d'exterminar els indis!

De fet, se'ls va donar una opció: si us resistiu, us exterminarem; si sou bons minyons, us ficarem a les reserves.

La semblança entre les reserves i les futures nacions o regions autònomes dependrà de la defensa que aquestes facin dels seus drets. I no solament amb conferències, sinó també a base de mobilitzacions populars.

Perquè em fa la impressió que ara i aquí som més nombrosos els indis que el 7è de Cavalleria, i ja sabeu el que li va passar al general Custer a Little Big Horn i a la seva tropa: que no en va quedar ni un.

Als qui ens agrada de llegir novel·les d'indis i de "cowboys", no ens ve de nou que els indis parlessin en una llengua primària, amb imatges molt gràfiques.

"Llengua partida" o "Llengua bifida" volia dir parlar amb engany, dir una cosa i pensar fer-ne una altra.

D'aquesta manera, Cavall Boig, cap suprem dels "sioux", acusava al general Custer que no es complien les promeses fetes als indis. Creia, però, que, en última instància, el Gran Pare Blanc de Washington, potser, era de bona fe.

Aquest mal costum de parlar amb llengua partida està a l'ordre del dia ara i aquí. Per això, podem fer nostres les paraules de Cavall Boig, tot transposant els

personatges i els fets al nostre temps; i podem suposar que entre nosaltres —els catalans, els andalusos, els bascos...— som els indis (a més, som un xic "rojos", com ells); que el general Custer és, potser, l'Abril Martorell o en Sánchez Terán. El Gran Pare Blanc seria el president Suárez, sense aquella bona fe que hom suposava al president dels Estats Units. No estic ben segur que Cavall Boig sigui el president Tarradellas; però, en fi, donem-li un vot de confiança...

La transposició d'època i de lloc, i la comparació del que va passar als indis i el que ens pot passar a nosaltres, és prou per posar angúnia i pànic en els nostres ànims, si es té en compte que les falses promeses de

En 4 línies

Se ha celebrado en Estrasburgo y en la sede del "Palais d'Europe", la I Asamblea General de la Unión Femenina Demócrata-Cristiana. Asistieron a la misma, delegaciones de los nueve países que integran la Unión. Como delegados del equipo Demócrata-Cristiano del Estado español, se desplazaron Mercè Paniker y la figuerense Concepció Ferrer, ambas de "Unió Democràtica de Catalunya". El objetivo de dicha Asamblea era el afirmar la voluntad de las mujeres demócrata-cristianas de participar en la construcción de una Europa unida.

El alcalde Pedro Giró se desplazó a Madrid, con el fin de tratar sobre el asunto de la guardería infantil laboral. Al parecer, podría haber conseguido una subvención de tres millones trescientas mil pesetas, que se destinarán a la adquisición del mobiliario de la mencionada guardería. También, según informes recogidos, nuestro alcalde celebró algunas reuniones encaminadas a solucionar el sostenimiento, en el aspecto financie-

ro, una vez puesto en marcha el centro antes aludido.

La Secretaría de Cultura y Propaganda de la CNT de Figueres, comunica la participación del primer número de su boletín "Viento del Pueblo". "Con esta revista pretendemos dar la palabra a los trabajadores en lucha —dice el comunicado—, contribuir a su formación y, en consecuencia, a la adquisición por su parte de una auténtica conciencia de clase". La publicación consta de varios apartados: actualidad, historia, teoría, información de los sindicatos locales, etc. Su periodicidad es mensual y puede adquirirse en el local de la CNT al precio de cinco pesetas.

Según comunica el CIT figuerense, su actividad se centra estos días en la confección de un folleto especial destinado a la difusión de las ferias especializadas para el turismo y que se celebrarán en Lausana el mes de febrero y en marzo en Bruselas. Para tratar de este asunto y previamente a las reuniones cele-

bradas con la hostelería y el comercio, se estableció contacto con el alcalde de la ciudad en su calidad de miembro del Patronato del Museo Dalí y del que se obtuvieron toda clase de facilidades y apoyos. Cosa importante si tenemos en cuenta —sigue diciendo el CIT— que el citado museo constituye un buen reclamo a unir a lo de ciudad "comercial y gastronómica". La reunión con la hostelería y el comercio antes citada, constituyó un rotundo apoyo al proyecto, no faltando —según el CIT— el apoyo material en los casos en que fue posible, en pro de la edición del folleto que será distribuido durante las ferias de que hemos hablado.

Con motivo el 161 aniversario del nacimiento de Pep Ventura, que vio la luz el día de la Candelaria de 1817, tendrá lugar en la plaza de la Victoria, el próximo domingo día 5 y a las doce de la mañana, junto al monumento erigido en honor del maestro, una audición de sardanas a cargo de la cobla "La Principal de la Garrotxa".

El próximo martes día 7 y en el auditorium del Museu de l'Empordà, se celebrará, a las nueve y media de la noche, una conferencia-coloquio a cargo de Heribert Barrera, secretario general de "Esquerra Republicana de Catalunya", sobre el tema "El proyecto constitucional i les autonomies".

Des del banc del general

Per Pere Carrer

Llàgrimes d'Arlequí

Encara que la notícia no és prou concreta, sembla que hi ha possibilitats que un cinema i un teatre de la ciutat siguin enderrocats per a donar lloc a un gran espai verd, d'ús públic, al servei dels ciutadans.

No vull ni puc entrar en la qüestió urbanística de l'afer, ni en els interessos que l'han mogut, ni en la valoració dels avantatges o perjudicis que pot ocasionar a uns i altres. Tampoc no vull judicar l'endegament d'un projecte tan considerable, a la zona més cèntrica de la ciutat, quan l'Ajuntament s'havia compromès a no prendre decisions importants i que hipotequessin el futur ciutadà. El que vull valorar —de moment i amb certa recança— és el fet de la potencial desaparició del teatre "Jardi" —can Garida—, un dels pocs locals que a la nostra ciutat ofereix condicions per a realitzar muntatges teatrals o altres espectacles.

Abans de tirar a terra l'edifici —del qual desconec el valor arquitectònic—, val la pena pensar si un teatre al servei de la ciutat, no té com a mínim el mateix valor que un espai verd. Si el projecte esmentat preveu la cessió del solar per a ajardinar, deu ser el mateix cedir el teatre perquè la ciutat el vivifiqui i el posi al servei del poble. D'un poble que, cal recordar-ho, té una certa tradició teatral en la seva història recent.

L'especulació del sòl, la dèria urbanística, l'obsessió del pam quadrat, han fet malbé moltes coses a casa nostra, sense respectar aquells altres valors menys tangibles, no comptabilitzables, que diferencien una ciutat habitable d'un rusc incòmode, despersonalitzat i casernari, com són avui moltes ciutats de Catalunya. Pensem una mica abans d'enderrocar res. Pensem com a ciutadans. Pensem també en el propi esperit de la ciutat, a més de pensar en el seu cos, ja una mica deforme.

A Figueres hi manca un lloc on es pugui fer teatre, titelles, concerts, folklore, cançó, ballet, òpera o sarsuela; i que aquest lloc, aquest teatre sigui propietat del municipi, patrimoni dels ciutadans, gestionat pels figuerencs.

Altres decidiran sobre la totalitat del projecte; a mi em preocupa, em sorprèn avui, la pèrdua d'un teatre que podria recuperar-se per a la ciutat. Una vegada, de mal record, ja ens varen cremar un teatre a Figueres; i malgrat això, la ciutat va romandre relativament fidel a l'espectacle de l'etern drama d'Arlequí i Putxinel·la, símbols de la faràndula que avui sabem llagimejants.

Sigui com sigui, en qualsevol cas, veure aterrar un teatre fa tanta tristesa com el tancament d'una biblioteca, la clausura d'una escola, la mort lenta d'un museu; perquè tot això són elements de cultura popular —l'esperit de la ciutat que diem— i el poble que no els sap conservar és digne de llàstima o de culpa.

(qualsevol semblança amb la realitat serà pura coincidència)

En una població —no pas massa lluny d'ací— l'alcalde va rebre la visita d'un regidor d'un ajuntament veí que anava a cercar consell i a prendre model de com tenien enfocat i resolt l'anguniós problema del mercat.

Els xafarders i males llengües d'aquella vila —arreu n'hi ha de xafarders i llengües verinoses!— explicaven que després de saludar-se afectuosament i d'intercanviar-se les benvingudes i abraçades protocolàries i rituals, el batlle li explicava, al regidor:

"...Nosaltres ací, de tota la vida, hem estat sempre partidaris i fermes defensors de la descentralització. Per això ja fa alguns anys decidírem treure el mercat dels queviures del cor mateix de la vila i el traslladarem una mica més enllà. I, aprofitant l'avinentsa de què el nou emplaçament era una mica escanyat, dividírem el mercat en dos. Així conseguírem encara una més àmplia descentralització. És clar que els dos mercats són molt a tocar l'un de l'altre, però renoi!, per alguna cosa es comença! Les coses s'han d'anar fent de mica en mica, perquè heu de tenir en compte que quan adoptàrem aquestes mesures, això de la descentralització no era gens ben vist des de dalt!

"Els venedors i venedores

Cinema

Confidències sobre el sexe

(De la nostra Redacció, per Albert Carreras.)— Mike Nichols és el responsable de "Carnal Knowledge" ("Conocimiento carnal"), la pel·lícula que en versió original fou exhibida al "Savoy" figuerenc.

Dos companys d'estudiis a la Universitat s'expliquen les seves experiències en el camp sexual. La seva amistat esdevé duradora, i en el transcurs dels anys és constant l'intercanvi de les seves confidències. Un inici brillant i divertit, que no té continuïtat a mesura que l'advocat i el metge van acumulant anys.

Obra superficial i distreta, no del tot arrodonida. L'intent d'estudiar un concepte nord-americà sobre el sexe i la seva problemàtica, no prospera per la manca de rigor. Les aventures pícarques dels dos protagonistes fluctuen entre situacions veritablement gracioses i altres, on l'excessiu diàleg força el ritme i provoca a l'espectador autèntic cansament.

El millor de la realització de Nichols, correcta i acurada, és la interpretació de Jack Nicholson i Arthur Garfunkel. En un pla més inferior, Candice Bergen i Ann Margret. I un prec a l'empresa del cinema "Savoy": una projecció de "còpies" en bon estat, que no trenqui la continuïtat de les cintes.

UN ALTRE INTENT FALLIT

Al cinema "Las Vegas", també de la nostra ciutat, s'estrenà "L'obscura història de la cosina Montse", dirigida pel novell Codina.

Adaptació de la novel·la de Joan Marsé i nou intent d'aprofundir la filmografia catalana. La història de les dues germanes i el seu cosí, plena d'intencionalitat a l'obra literària, no té una eficient plasmació en el món de la imatge. Realització desigual, interès per a oferir gratuïtament seqüències "sexy" i una interpretació amanerada, són característiques negatives de la pel·lícula. També incideix en l'obra com un factor negatiu el català que parlen els personatges, sempre sofisticat i poc natural. Tan sols l'actor i canta-autor valencià Ovidi Montllor manté una línia de regularitat interpretativa dins la seva habitual sobrietat.

Continuem sense sort pel que fa al cinema català d'explotació comercial. Veurem si les produccions prohibides d'en Pere Portabella, ara ja autoritzades, tenen una ràpida difusió i augmenten la qualitat d'aquesta esmirriada filmografia dels Països Catalans.

El conte del mercat

Per Antoni Calvó

més grans, els delicats i pell primos, els tenim sota cobert. No voldríem pas que algun dia tinguéssim un disgust. Els altres, però, els tenim a sol i serena. Són gent de fora, de pagès: són sans i forts com un roure. Hi estan acostumats! No crec pas que tinguessin un atac si els donàvem aixopluc, si els posàvem a recés i a l'empar de les inclemències climatològiques, però val més no arriscar-s'hi: amb aquesta gent mai se sap, acostumats com estan a la vida dura del camp!

"Excepte quatre lletraferits que ens critiquen, els ciutadans ens agraeixen tot el que fem per a ells. Comprenen que és dolent per la salut tant d'anar amunt i avall en cotxe. Saben que els convé sortir de tant en tant. Encara que hagin d'anar d'un extrem de la ciutat al mercat i tonar-se'n carregats: això és salut! Ja ho diuen els metges: tot-hom hauria de caminar un parell de quilòmetres diaris! I del temps no se'n poden pas queixar: en aquest país només fa fred quan bufa el vent, però és tan saludable! Mata tots els micròbis!

"L'estampa del mercat és bonica perquè sí. És una imatge ciutadana realment pintoresca: els estrangers hi queden tots bocabadats. Dóna tan de goig passar-hi que hem volgut que tots els vilatans tinguin ocasió de veure-ho. Hem ideat el siste-

ma de fer-hi passar vehicles just pel costat mateix. Ah! el problema és fer-los anar a poc a poc: els accidents són sempre desagradables. Però tenim solucions per a tot: hi hem desviat tot el trànsit que hem pogut, així la mateixa densitat de cotxes els impedeix d'anar depressa.

"L'altra mercat important que tenim és el de roba i vestir en general. També el vàrem traslladar. Com sempre n'hi haguereu que protestaren, però la veritat és que el nou indret, tot i que és també a l'aire lliure, reuneix més condicions, és més ample i espaiós.

"Ara tot és un seguit: carrer i passeig ¡És clar que ha quedat tant "tot un seguit" que no se sap ben bé on comença l'un i acaba l'altre. Ens n'adonarem immediatament. Ho digüerem a l'acte: això és perillós, aquí poden atropellar algú! La solució no es féu esperar: cada dia de mercat tallem el trànsit en aquell carrer. Els perills s'han de preveure i eliminar radicalment!

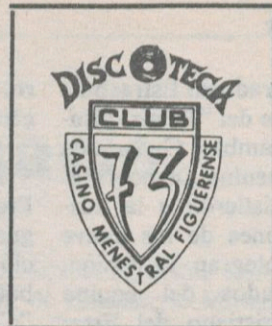
"Dels mercats de la nostra població, us en podria parlar hores i hores; però ja que avui és mercat, us proposo que hi anem a treure el nas; us en fareu molt més el càrrec!..."

Pocs minuts després, alcalde i regidor pujaven al cotxe oficial que es perdé carrer avall, cap al mercat.

CASINO MENESTRAL FIGUERENSE

FIESTAS DEL CARNAVAL

MES DE FEBRERO DE 1978

SABADO, día 4 **Sala de Fiestas** **a las 5 de la tarde**
III CONCURSO DE TRAJES INFANTIL

Reservado exclusivamente para los niños y niñas de los Sres. Socios cuya edad no sobrepase los 12 años. Otorgándose los siguientes premios:

NIÑOS 1er. Premio UN RADIO TELEFONO PORTATIL
2er. Premio UN CAMION RICO

NIÑAS 1er. Premio MODERNO COCHECITO CON PRECIOSO MUÑECO
2er. Premio UNA MUÑECA "NANCY MAMA "

Durante el festival actuación de los payasos "LOS KINOS" alternando con otras atracciones del mundo infantil.

GRAN FIN DE FIESTA con suculenta MERIENDA a los concursantes.

SABADO, día 4
a las 10:30 de la noche

Discoteca CLUB 73

EXTRAORDINARIO BAILE DE CARNAVAL

Páselo en grande, esta noche de carnaval, en el mejor ambiente musical. RITMOS frenéticos mezclados con dulces MELODIAS para adultos de corazón joven, con la posibilidad de ser ganador de uno de los siguientes premios:

A la mejor pareja: Un viaje FIN DE SEMANA A "IBIZA" o "MALLORCA" a escoger.

y para el mejor disfraz MASCULINO y FEMENINO Dos invitaciones cada uno para asistir a uno de los elegantes cabarets de Barcelona. "EMPORIUM" incluidos los gastos de hospedaje.

DOMINGO, día 5
a las 6 de la tarde

Discoteca CLUB 73

IV GRAN CONCURSO DE DISFRACES
PARA AMBOS SEXOS

Tradicional concurso de disfraces con extraordinarios y valiosos premios para los ganadores, el veredicto lo concederá un competente jurado.

PREMIOS MASCULINOS

1er Premio: Dos pasajes para UN FIN DE SEMANA en IBIZA

2er Premio: Una chaqueta SPORT de la casa PRADA

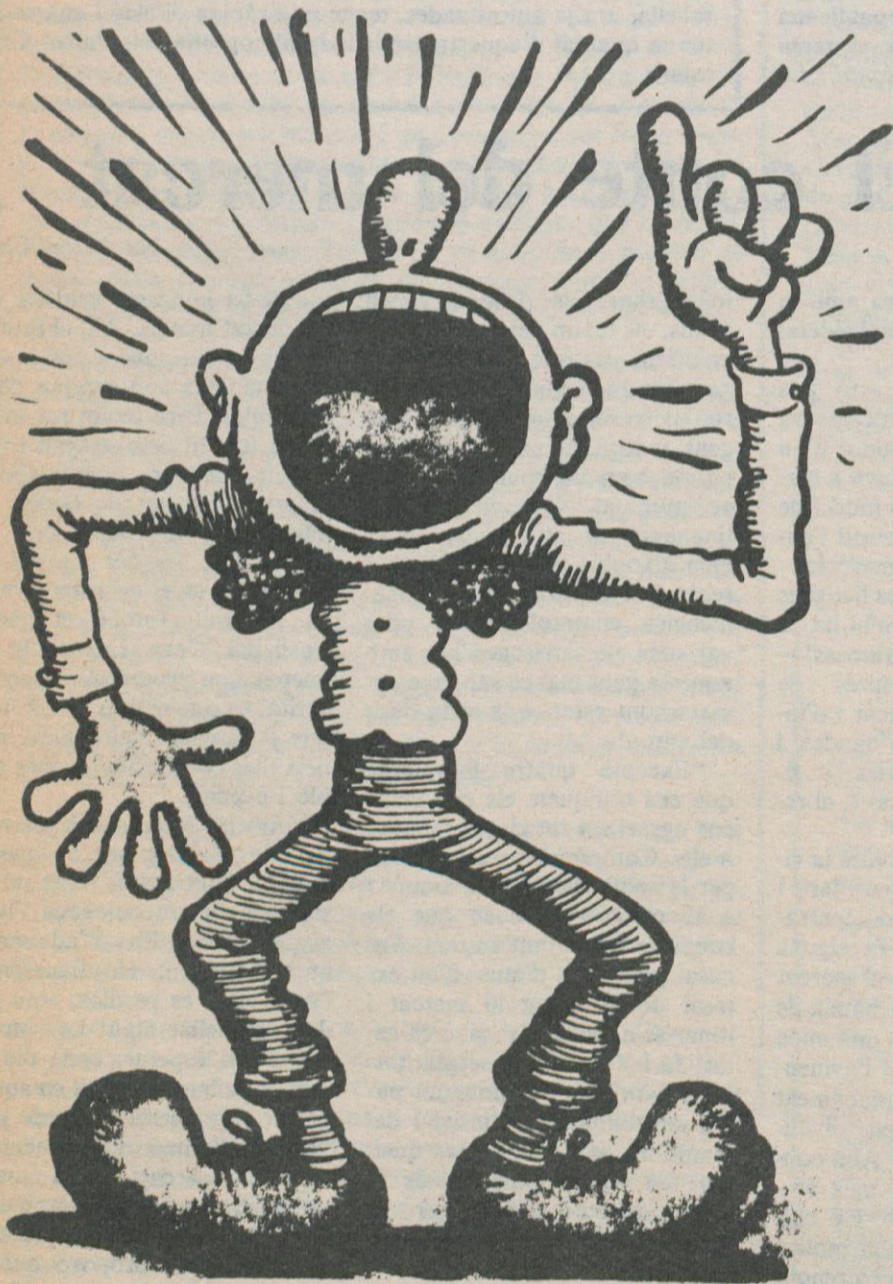
3er Premio: Un GORRO y una BUFANDA con la senyera catalana.

PREMIOS FEMENINOS

1er Premio: Dos pasajes para UN FIN DE SEMANA en IBIZA

2er Premio: Un canguro SPORT MEYBA de la casa PRADA

3er Premio: Un GORRO y una BUFANDA con la senyera catalana

NOTAS: Todos los festivales serán filmados y en su momento pasados por la pantalla de la discoteca, por lo cual se avisara oportunamente.

Para inscripciones en conserjería, todos los días de 7 a 9 de la tarde.

Todos los premios CADUCAN a los TRES MESES.

6 x 9

Por BY SENS

LA NOVEDAD

Es la novedad en nuestro ámbito. Me cuentan que llegó a la oficina con la prensa bajo el brazo. Cogió con las pinzas de los dedos nuestros periódico, sujetándolo como si estuviera en cualquier librería, y exclamó dirigiéndose a todo el personal:

—Mireu: el nou del "9"...!

PROXIMAS ACTIVIDADES DE LA "CHAINED"

Después del éxito obtenido en la organización del último Capítulo Internacional que tuvo por marco, en una buena parte, nuestra ciudad y comarca, el bailiati provincial de la "Chaine des Rotisseurs" reemprende su actividad gastronómica. El primer "sopar amical" de

1978 tendrá efecto en el Hotel Flora, de Banyoles, el domingo día 12 del actual. El menú estará al cuidado de los "maitres rotisseurs" Josep y Felip Terrades, de buen prestigio dentro de las comarcas gerundenses. Por las limitaciones del local, la "Chaine" anuncia que el número de asistentes no podrá superar a los sesenta. En el transcurso de la reunión se informará de otras manifestaciones culinarias que está preparando el bailiati Girona-Costa Brava.

EL FIN DE "TARZÁN"

Algunas cosas, no duran. Como por ejemplo ese simio del chiringuito del parque, que no anduvo sobrado de suerte, el pobre: el otro día fue abatido de un certero disparo en el pecho después de correr —esta vez por su cuenta— otra aventura por aquel sector. Curiosamente, no se llamaba "Chita", sino "Tarzán", que es nombre de

hombre-mono. Las aventuras de "Tarzán", mono a secas, empezaron cuando unos gamberros cortaron los alambres de su jaula y le empujaron a escoger la libertad. Ya de vuelta, atrapado, "Tarzán" tuvo una nueva jaula de doble seguridad. Pero no sirvió. Había paladeado lo de ser libre y, cuando le estaban poniendo la comida que se había ganado por atraer la mirada de las gentes, huyó. Jugó a Tarzán (hombre-mono) un rato por los árboles, mordisqueó a un par de niñas de esas que en el fondo le querían y preocupó a la gente. Al final, acorralado en un chalet de la zona de las Viviendas del Parque, "Tarzán" sucumbió ante un cazador con pinta de explorador que no se pierde. A falta de un señor con pinta de Rodríguez de la Fuente, claro. Y uno se pregunta: ¿Por qué en las jaulas del chiringuito, que no estarán nada amortizadas, no se ponen ahora unos cuantos pájaros, así para alegrar...?

Demà, teatre

"Francesos, liberals i trabucaires", al Patronat

(De la nostra Redacció, per Samsó Oliver). Demà, dissabte, al Patronat figuerenc, el grup "Proscenium", de Girona, representarà l'obra "Francesos, liberals i trabucaires". Aquest espectacle està subvencionat per l'Associació del Personal de la Caixa d'Estalvis, amb la col·laboració del Taller de Teatre.

En fer balanç del 1977, esmentàvem la creació del nou grup que és Taller de Teatre, el qual pretén, com vam apuntar en un número anterior de 9 PAÍS, oferir a Figueres i a tot l'Empordà una programació teatral periòdica. Demà, inicia el seus projectes amb aquest "Francesos..." i continuarà la setmana vinent oferint, diumenge, dia 12, un espectacle per a mainada.

Aquest començament el fa col·laborant amb el personal de la Caixa, grup al qual també ens referíem en el balanç per raó de la incidència que ha tingut en l'ambient teatral comarcal. Aquesta associació, a través de la seva delegada local, Maria Rosa Ymbert, continuant la tasca en pro de la nostra cultura, ha acceptat, en el ter-re-ny tea-

tral, la col·laboració d'un grup que es preocupés dels detalls "tècnics". No tenim cap dubte a afirmar que, si fos possible aquesta unió entre tots els grups econòmics i organitzadors de la nostra comarca, i de tot el país, la nostra cultura tindria un nivell, molt més elevat.

"Proscenium" és un grup amb llarg historial ple d'èxits i que ha ben guanyat el lloc de preferència que ocupa entre els elencs d'aficionats de les comarques gironines, si bé no és prou conegut, almenys a la nostra comarca. El darrer cop que va actuar a Figueres va ser l'1 de maig del 1975, quan ens va oferir una esplèndida versió de l'obra "Volpone", de Ben Jhonson, demostrant les seves qualitats d'interpretació i de muntatge.

Va estrenar "Francesos, liberals i trabucaires" a Bescanó, a les darreries de novembre. Des de llavors, ha recorregut vàries poblacions de les nostres comarques (entre elles, Llançà) i en pensen visitar moltes més. Aquest espectacle, dividit en tres parts, és una adaptació realitzada per Xavier Fàbregas de tres obres d'en Josep Robrenyo i va

de la Guerra de la Independència al Trieni Liberal; el resultat és una sàtira divertida, una mica ingènua i de caire polític, on tant els "bons" com els "dolents" reben un tracte semblant.

Josep Robrenyo és el primer autor català important del qual tenim notícia. I per aquesta raó, procurarem parlar-ne en un proper número de 9 PAÍS. De moment, direm que nasqué cap al 1783 i va escriure, a partir del 1820, nombroses obres que ell mateix, de vegades, interpretà, inserides totes en el sàinet, gènere de moda en aquell temps i al qual Robrenyo donà una importància cabdal. El seu teatre polític (en féu també de costums) narra fets bèl·lics, favorables sempre al bàndol liberal, i té com a fita despertar en l'espectador l'entusiasme per aquesta causa; el seu teatre és també anticlerical (crítica als freres trabucaires), si bé té respecte envers la religió.

Per últim, volem dir que el sàinet polític de Robrenyo fou continuat pel figuerenc, Abdó Terrades.

JOYENT

El Carnaval de Charly

Desde hace siete años venimos celebrando nuestro carnaval, procurando darle cada vez mayores aliados. Así, por ejemplo, desde 1976, el viernes, día siguiente al "dijous gras", damos paso a la fiesta típica pro viaje fin de curso de la Escuela de Formación Profesional.

El martes, vigilia del "Dimecres de cendra" y ya dentro de lo tradicional en nuestros festejos, tiene lugar el vistoso pasacalle y luego la gran fiesta que cierra el carnaval de Charly.

Nuestro deseo sería poder llegar a dar vida a una auténtica semana carnalera, que empezaría el mismo "Dijous gras" para terminar el martes siguiente, con toda clase de manifestaciones populares. Para que esta sugerencia sea una realidad, Charly invita a sociedades recreativas y particulares, a fin de que entre todos logremos el máximo esplendor en la celebración de esas fiestas, lo que equivale a decir que el Carnaval habrá vuelto a nuestra ciudad con todo el sabor que supieron imprimirle nuestros abuelos. Desde aquí y ahora queremos gritar: ¡Viva el Carnaval!

(Junto Rambla) FIGUERES

DISSABTE 4 de Febrer

a les 10 de la nit al Patronat.

el grup PROSCENIUM presenta l'obra:

"FRANCESOS, LIBERALS I TRABUCAIRES"

Adaptació de Xavier Fàbregas

de l'obra de F. Robrenyo

Organitza l'Associació del

Personal de "LA CAIXA"

Entrada gratuïta

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

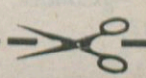

Nom _____
 Adreça _____ Telèfon _____
 Població _____
 Forma de pagament _____
 Presentació factura _____
 Gir postal _____
 Taló bancari _____
 Data i signatura _____

CONDICIONS

6 mesos (50 n.º) 700 ptes.
 12 mesos (100 n.º) 1.400 ptes.

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses d'envio.

Piloto aviador

Cursos de piloto aviador en AERO CLUB DEL AMPURDAN (Aerodromo Ampuriabrava)

Pago hasta 12 meses Información: Domingos en Ampuriabrava

¿Hay petróleo en el Empo

Por Jaume Sureda i Prat

El anuncio de que los franceses iban a buscar petróleo en aguas del Golfo de León, aguas contiguas a la Costa Brava, ha hecho fruncir más de un ceño. Sin embargo, quienes hemos venido siguiendo la aventura de la búsqueda de petróleo en tierras gerundenses, especialmente en el Empordà, sabíamos que llegaría un día en que, ya fuese en aguas francesas, ya en españolas; ya delante de las playas de la Côte Vermeille, delante de la Costa Brava, se realizarían prospecciones. En realidad, no hace muchos años una compañía española, de la que hablaremos más tarde, ya nos comunicó las grandes posibilidades de que en nuestro litoral hubiera el tan anhelado "oro negro".

Hagamos un poco de historia.

PROSPECCIONES EN LA BISBAL

Los primeros estudios en busca de petróleo, de una manera seria y algo ordenada, dieron principio en 1948, con una investigación previa de toda una vastísima cuenca, realizada por el geólogo Dr. Palet i Barba, pionero en muchos aspectos de la investigación petrolífera y geológica en Catalunya.

A la vista de los informes del geólogo, se constituyó la empresa "Petróleos Españoles, S.A." y se solicitaron amplios permisos en la cuenca del Empordà.

En 1952 se da el primer paso en firme. Se trata de un sondeo realizado en las cercanías de La Bisbal.

De aquel hecho, que constituyó un acontecimiento, queda constancia una entrevista que realizamos para la revista "Usted", en abril de 1953, y que no podemos resistir a la tentación de reproducir, por lo que de anecdótica pueda tener.

Titulamos la entrevista así: "Están en suspenso las excavaciones petrolíferas de La Bisbal. Parece que se reanudarán en otros lugares del Empordà."

Y seguimos: "Para salir de dudas y saber a qué atenernos con respecto a las excavaciones petrolíferas de La Bisbal, giramos una visita al objeto de hablar con algunos de los responsables. Sólo había un empleado..."

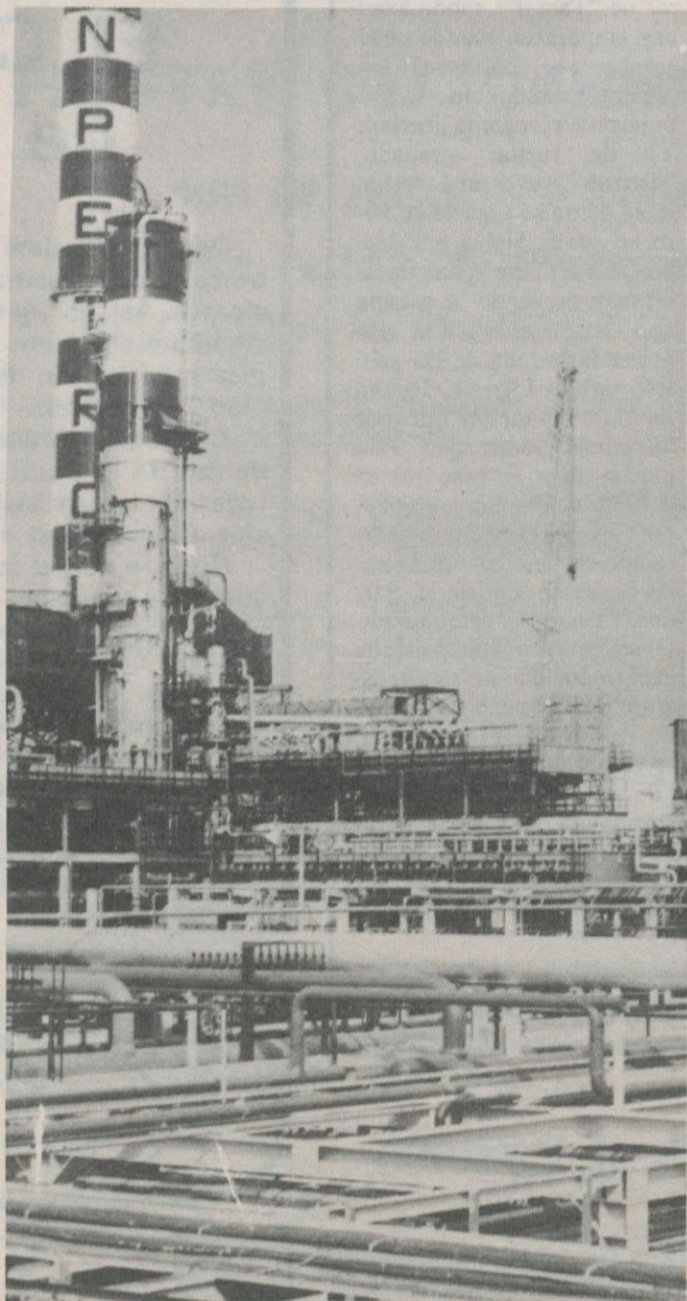
"—¿Resultados?"

"—Comprenderá que tal pregunta sólo puede contestarla el ingeniero. De todas formas, parece que se han hallado vestigios prometedores."

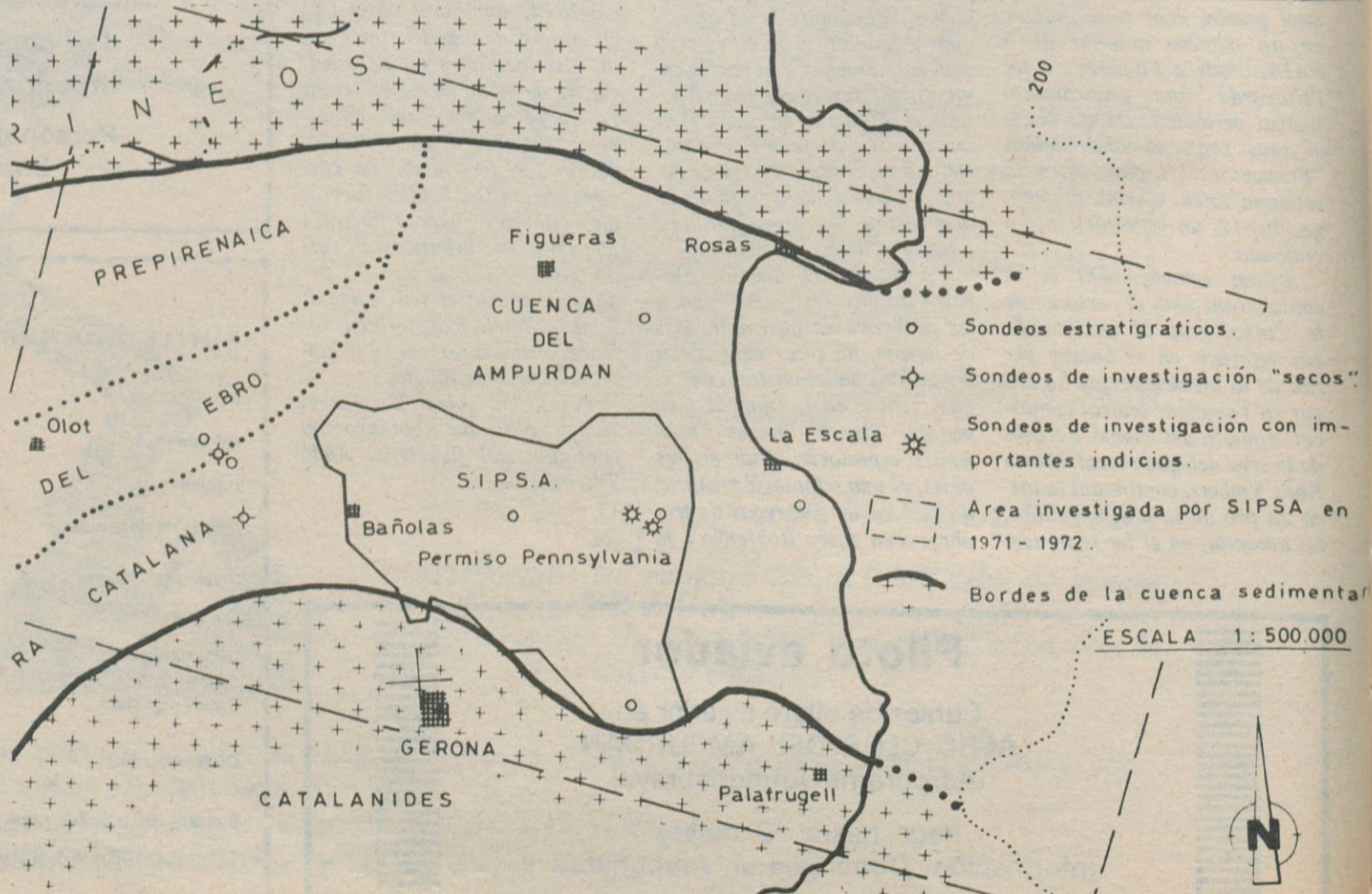
"—¿Buscaban a mucha profundidad?"

"—Se rebasaron los seiscientos metros."

"—¿Conoce nuevos proyectos?"

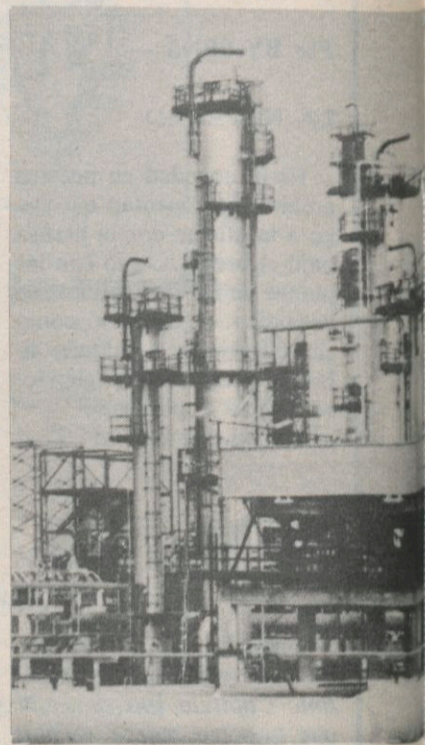
En el año 1948, iniciáronse los primeros estudios

"—Van a realizarse nuevas probaturas en otros lugares. Ya se está preparando una perforadora capaz de llegar a los mil quinientos metros..."

Escribimos más cosas en aquel reportaje; pero lo que entonces no pudimos conocer, y hoy sí que lo podemos presentar a la consideración de nuestros lectores, fueron los resultados de las primeras investigaciones realizadas en tierras ampurdanesas. Fueron las siguientes:

1º.—Situado el sondeo a menos de un kilómetro de afloramiento paleozóicos metamórfi-

En La Bisbal se realizó el sondeo inicial, que alcanzó unos 612 metros de profundidad

cos, no se encuentran éstos en el sondeo hasta los 612 metros de profundidad. Esto desmiente las teorías de famosos geólogos españoles que consideraban que en el Empordà los sedimentos sólo podían alcanzar espesores máximos de 400 ó 500 metros.

2º.—Cerca del fondo, se encuentran unas calizas, cuyas fisuras están completamente saturadas por petróleo de elevada viscosidad y asfaltos. Es el reconocimiento de las posibilidades petrolíferas de la cuenca y la confirmación, por lo tanto, de las teorías del doctor Palet i Barba.

A consecuencia de aquel sondeo de La Bisbal y de sus resultados, en 1963 la compañía

SIPSA decidió emprender un reconocimiento a fondo de la cuenca ampurdanesa, formando para ello un equipo de alto nivel científico con los mejores geólogos.

Más de 50 millones, captados durante su efímera vida en nuestra ciudad

El "affaire" del Banco de Navarra a nivel figuerense y general

Banco de Navarra. Con este nombre, y con letras grandes y doradas colocadas sobre el mármol negro que embellece su fachada, y con una suntuosidad interior propia de los grandes bancos, abrió y cerró sus puertas, en un corto espacio, el Banco de Navarra, en Figueres.

ANTES DE INAUGURARSE, YA HABIA "RECOGIDO" UNOS 50 MILLONES...

Situado en un enclave privilegiado de esta ciudad, en la placeta baja de la Rambla, esquina calle Girona, punto inmejorable del ambiente comercial y urbanístico, esta entidad de crédito situó sus oficinas a todo rumbo, como ya lo habían hecho antes otras 28 entidades bancarias y de ahorro, dispuesta a luchar para situarse dentro del mercado financiero de la capital del Alt Empordà.

Al frente de la misma, don Luis Castañer Viñas, hombre popular y muy conocido dentro del ambiente social y deportivo de Figueres, persona amable y con grandes simpatías personales, y perfectamente adaptado a las relaciones públicas. Es abogado y no proviene del ámbito profesional bancario. Sin embargo, y dadas las cualidades que hemos mencionado, no cabe duda que sus actividades en el corto espacio de tiempo en que ha actuado, le han permitido llevar a las arcas del Banco de Navarra, sumando pasivo, una cifra considerable de millones, es decir, en el supuesto que el Banco de Navarra no le haya autorizado operaciones de extratipo, hemos de calcular que ha cifrado unos 40 ó 50 millones de pesetas, captados con visitas personales, preparando la apertura de la sucursal, cuya inauguración oficial no ha llegado a realizarse; y, si por el contrario a mis suposiciones, ha ofrecido intereses elevados, con el fin de abrirse fácilmente camino dentro de la demarcación que le hayan señalado, con seguridad que las cifras que he dado pueden haber sido dobladas.

Sin embargo, y para tranquilidad de todos los inversionistas, debemos de hacer constar que todas las imprecisiones contabilizadas han sido garantizadas desde el primer momento por el Banco de España, hasta y tanto no se encuentre una solución viable que pueda salvaguardar los intereses de todos los acreedores del Banco de Navarra. Cabe esperar que posiblemente sea una realidad que RUMASA, que está estos días negociando la operación de absorción, llegara a una inteligencia con la dirección del Banco de España y la cosa tuviera un final feliz.

UN RINCON POCO RISUEÑO PARA LOS BANCOS...

Aprovechando la ocasión de tratar un tema relacionado con asuntos financieros inherentes a los intereses de nuestra ciudad, creo debo informar que dentro

de breve tiempo el Banco de Gredos, S. A., afincado también en Figueres, va a cambiar de nombre, pues parece ser ya un hecho que ha llegado a una inteligencia con la Banca Jover y el Bankunió. Hasta este momento, ignoro las condiciones del pacto, pero lo cierto del caso es que el Banco de Gredos ha convocado para el día 15 del Presente mes una Junta General Extraordinaria de accionistas, dedicada principalmente a este fin.

La última suspensión de pagos bancaria que vivió nuestra ciudad fue a raíz del Banc de Catalunya, entonces en los años treinta y cuya sucursal en Figueres estaba situada casualmente donde actualmente hay la barbería Junyet, o sea, pared por pared con donde ahora hay el Banco de Navarra.

"QUIEN MUCHO ABARCA, POCO APRIETA"

No creo sea necesario exponer al lector mayor abundancia de datos de los muchos que ya ha facilitado la prensa en estos últimos días, relativos a la categoría del citado Banco de Navarra. Sin embargo, y dado que estamos tratando del caso, voy a pasar a una rápida visión de su personalidad en cifras, según los datos que poseo no sólo procedentes de prensa, sino también por mis relaciones que en los años setenta me unieron con el M.P.I., pues figurando en aquellos tiempos como asesor financiero de Fondiberia (fondos de inversión relacionados con Banca Catalana), fui constantemente visitado por los agentes de M.P.I., ofreciéndome la representación de los mismos para Figueres y comarca, asistiendo a varias conferencias y seminarios, en los que tuve ocasión de conocer a Juan Palomeras Bigas como financiero y como conferenciante.

Resumiendo: Capital, 1.348 millones; reservas, 423 millones; cartera, 9.243 millones; créditos otorgados, 1.321 millones; valores 1.670 millones. Absorbió la Caja Continental, Caja de Crédito y Ahorro de Barcelona, Caja de Crédito para la Vivienda, y la red del Banco de Navarra la forman 65 sucursales, con sede

central en Pamplona, y su plantilla es de 782 empleados.

Tengo a mano el boletín que publica trimestralmente —en el que figuran todas las empresas controladas por M.P.I., así como sociedades de cartera, financieras, seguros y bodegas—, y entre los comentarios de dicho boletín que corresponde al segundo trimestre de 1977, se lee: "Banco de Navarra. Nuevos locales. Obligados por su éxito, abiertos en Bilbao y en otras poblaciones." Y sigue: "El presidente don Juan Palomeras ha hecho en el acto inaugural un análisis sereno de la situación actual y futura..." ¡Sin Comentarios!

No sé por qué motivo nunca me sentí atraído para propagar dichos fondos, quizá precisamente porque me parecía una singular aventura, que dentro de un límite tan insignificante de capital, pudiera abarcar tantas empresas y tantas materias diferentes, y todo al compás de una batuta cuya capacidad financiera estimaba insuficiente y poco garantizada.

Evidentemente, y se ha demostrado, las aportaciones recibidas de los inversores no eran suficientes para cubrir el gran auge de los Fondos M.P.I. y sin duda alguna Juan Palomeras abarcaba más de lo que en realidad disponía; es decir, compraba sin dinero suficiente, y en el mismo momento en que el Ministerio de Economía cerró el "grifo", Juan Palomeras debió de pasar sus grandes apuros para hacer frente a los compromisos de sus múltiples empresas. Aquí podríamos aplicar el refrán "Quien mucho abarca, poco aprieta", y, sin duda alguna, una tras una todas las unidades que formaban el castillo de M.P.I. se derrumbaron inexorablemente.

Yo sólo me pregunto: ¿Hasta donde llega la responsabilidad de los censores de cuentas? ¿Es que sólo consiste su trabajo en comprobar la veracidad de la suma de las partidas que figuran en los balances? ¿Es que no son responsables de certificar si las inversiones están bien aplicadas y suficientemente cubiertas? Sinceramente, no pretendo inculpar a los que firmaron los últimos balances, pero, sin lugar a

dudas, aquellos señores debieron de observar que las cosas no marchaban como debían...

INTERVENCIÓN DEL BANCO DE ESPAÑA

Evidentemente, el Consejo de Ministros que dió el visto bueno para ayudar en todo y por todo al Banco de Navarra, y evitar así un pánico general, estuvo muy oportuno. Su decisión ha sido favorablemente comentada en los ambientes financieros.

Cabe, empero, que sirva de lección, no precisamente a los que cada día tenemos que frecuentar el Banco para realizar nuestras operaciones comerciales, sino —y principalmente— para todos aquellos que pretenden situar sus ahorros en los bancos, exigiendo intereses extraordinarios o extra-tipos sin revisar las garantías de cada entidad bancaria o de ahorro. Lo primero que hay que señalar es que los grandes y pequeños bancos, con solera y prestigio, en ningún momento han realizado operaciones especiales, y sólo han limitado sus actividades dentro de los cauces de las normas que rigen en la Banca en general.

Con ello, no quiero decir que el Banco de Navarra se excediera en este sentido, pues lo ignoro totalmente. Pero sí puedo afirmar que ha estado en boga el que unos cuantos bancos faltados de liquidez hayan ofrecido, en estos últimos años, intereses fuera de toda norma, cosa que el Banco de España ha vigilado y castigado por considerar que atentaba contra la moral y norma de una rigidez bancaria, cual es la que exige en sus determinaciones el Consejo Superior Bancario que radica en Madrid.

Creo que es sólo cuestión de tiempo para que de un momento a otro llegue la grata noticia de que alguna empresa con potencial propio y con el visto bueno del Banco de España, se haga cargo de los negocios del Banco de Navarra, y quizás, también del Banco de Toledo, cuya solvencia debe de haber quedado muy mermada por figurar asimismo, dentro de la órbita del M.P.I.

MAS BANCOS QUE TIENDAS DE COMESTIBLES...

Sirva de lección al gobierno esta lamentable incidencia para que recapacite sobre la gran expansión bancaria, que una vez más, y dentro del límite de mis conocimientos en banca, creo que es un lamentable error. Véase, repito, que una ciudad como Figueres tenga 28 entidades de crédito entre Bancos, Cajas de ahorro, Caja Rural y Caja Postal de Ahorros. Hemos pasado treinta años aproximadamente con cuatro grandes bancos, y ahora tenemos más bancos que tiendas de comestibles... ¡Es un error que puede costar muy caro!

Josep Bartolomé

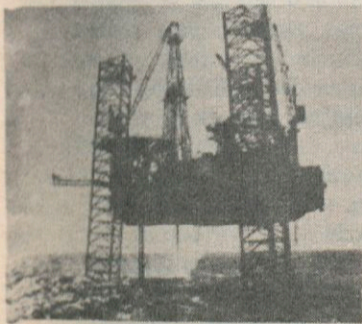
alcanzó los 600

gos españoles: los doctores Solé Sabaris, Masachs, Fontboté, Virgili y Fernández de Villalta, asesorados por otro equipo de colaboradores extranjeros: H.A. Haus, S.U. Barnes, A. Dumestre y M. Mainguy.

Por ellos se supo que el Empordà posee una estructura muy distinta a la supuesta y que ofrece interesantísimas posibilidades de contener hidrocarburos, puesto que las rocas sedimentarias tienen espesores muy considerables.

OTROS ESTUDIOS

También en 1962 se efectúan simultáneamente con los estudios ya descritos, otros tendentes a la primera campaña de geofísica, aplicando las técnicas de gavimetría y sísmica reflexión. Tanto una como otra reve-

laron la complicada estructura de lo que los científicos denominan "el dolmen anticlinal de Colomés", y su posición en la cuenca del Empordà, en forma de dorsal que la separa de dos subcuencas profundas más modernas. Es entonces cuando se empezó a hablar de espesores de sedimentación superiores a los 3.000 metros.

Todos estos estudios no eran más que el prólogo obligado antes de iniciar en serio unas prospecciones. La más importante, en aquel entonces, fue la de Vilopriu, de la que hablaremos en un próximo reportaje.

Fútbol

Figueres-"Nàstic": un choque decisivo para ambos equipos

(De nuestra Redacción por Joaquim Ballester).- Partido en la cumbre para la próxima jornada. En efecto, dos equipos con posibilidades y con fundadas aspiraciones, deberán dilucidar su supremacía sobre la cancha, para poder seguir en lo alto de la tabla.

El Figueres, olvidado ya su "tropezón" de Oliana, deberá tener mucho cuidado con su más inmediato visitante. No se trata de un equi-

po cualquiera. El Tarragona, aunque lleva una temporada algo irregular, no dudamos lo más mínimo que, al final de la Liga, su nombre sonará fuerte. Sus dirigentes, una vez perdida la categoría, con el consiguiente descenso, lo primero que hicieron fue rejuvenecer su plantilla. Hasta el momento, sin estar mal clasificados, tampoco llevan la clasificación que esperaban. Pero su puntuación no queda dema-

siado lejos de los primates. O sea que, será cuestión de no dejarse sorprender y tomar las debidas precauciones. Y, no olvidar que, en la primera vuelta de este campeonato, al once figuerense le marcaron cinco goles.

El otro co-líder, el Andorra, es presumible que lo tenga mucho más fácil. Su rival será el Montcada en campo propio. En teoría, no debe pasar apuros el conjunto andorrano para hacerse con la victoria y los puntos. Ya que de no ser así, resultaría la sorpresa de la jornada.

Otro interesante choque puede ser el enfrentamiento del Barcelona con el Endesa, en el feudo del primero. Los azulgrana necesitan imperiosamente los puntos para seguir la estela de los dos primeros. Y, lo mismo ocurre con el conjunto aragonés. Partido, pues, de difícil pronóstico, aunque nos inclinamos por el Barcelona.

En los restantes partidos, sin la trascendencia de los ya comentados, pueden registrarse, en su mayoría, triunfos favorables de los equipos que jugarán al amparo de su público. Aunque, siempre hay que dejar un resquicio a la sorpresa. Pues, el fútbol no es una ciencia exacta y muchas veces se dan resultados inesperados y fuera de toda lógica deportiva.

CURSOS NAUTICA EN AMPURIABRAVA

Iniciación día 18 de Febrero.
Sábados de 5,30 a 8 tarde

TITULOS:
PATRON DE VELA
MOTOR 2.ª clase
MOTOR 1.ª clase

Información e inscripciones en:
HELMOTOR, S.A.
Sector Aeroclub, 1
AMPURIABRAVA
Tel. 25 05 28 y 25 03 27

BÚSTIA

PUNTUALITZACIONS SOBRE UNA ENGANXADA DE CARTELS

Llegeixo la nota publicada en el número 39, i em crec obligat a fer-ne rectificacions que crec que no hi haurà inconvenient a publicar.

Amb motiu de fer una conferència-col·loqui al Museu de l'Empordà (permís obtingut de l'Ajuntament, car d'ell depèn), varem fer una enganxada pels carrers més cèntrics de Figueres, no sols en els llocs previstos com a tals, per a anunciar, sinó també en algunes parets, respectant, però, aquells llocs que, segons el nostre criteri, podia molestar.

Per tant, és absolutament fals el que es fessin enganxades damunt cristalls d'aparadors o parets pintades de nou.

La policia municipal, no sols va venir a avisar-nos que "al senyor batlle no li agradaria que es fes propaganda fora de les pancartes previstes", sinó que

també va dialogar amb nosaltres molt amablement.

Personalment, car jo hi era, puc testimoniar dels fets, com així de què ens comprometíem a fer la neteja un cop acabat l'acte que motivà la nostra publicitat, com així mateix vaig declarar en la redacció que el caporal de la policia municipal va prendre'm mitja hora abans de començar l'acte.

La neteja pels equips municipals es va fer de bon matí, i abans de la celebració de l'acte previst, perquè el senyor batlle no sabia si compliríem la nostra paraula.

Per aquest fet, tinc una nota signada per l'aparellador municipal per a fer-nos càrrec de les despeses, de 1.800 pessetes, però perquè no havíem demanat l'autorització corresponent, cosa que, com vaig dir en la declaració abans dita, donava per descomptat, ja teníem.

Artur Mora i Traver
SOC. Solidaritat d'Obrers de Catalunya (Girona)

PORTBOU NO AMENAZA A VILAMALLA

El motivo que me mueve el escribir esta carta abierta, con el ruego de su publicación íntegra en ese diario 9 PAÍS, con lo cual hará honor a su denominación de "Periòdic independent de l'Empordà", es que, efectivamente, Renfe ha comenzado determinadas obras de ampliación de sus instalaciones de Portbou, lo cual constituye para esta localidad motivo de satisfacción, pues muchos de sus hombres no tendrán que emigrar, aunque sólo sea a Figueres, en busca de empleo que no encuentran en su localidad por falta de industrias o puestos de trabajo permanentes en el reducido sector turístico y mercantil.

Tampoco tenemos ningún tipo de porvenir para la juventud que aspira a primer empleo, y no hablemos ya de los que alcanzan títulos.

Portbou lucha por su supervivencia, pero en esta lucha no va en contra de los intereses de nin-

Qui dominarà a qui?

Per Albert Gurt

A la reunió del Comitè Olímpic Internacional que s'ha celebrat recentment a Tunísia, s'ha pres una decisió que, a la llarga, pot ésser considerada històrica. Tot dependrà, és clar, del desenvolupament que aquesta tingui en el transcurs del temps...

CONSELL MUNDIAL DE L'ESPORT

Es tracta de la constitució, o més ben dit, creació d'un Consell Mundial de l'Esport, que tindria la tasca de dirigir l'esport cap al més alt nivell internacional. Formarà aquest consell, una comissió tripartita que reunirà en el seu sí tots els components de l'esport internacional, és a dir, el propi Comitè Olímpic, comitès nacionals olímpics i federacions internacionals.

La creació d'aquest consell sembla que es basa en la intenció de preservar la independència de l'esport davant la política i els governs que aprofiten l'esport per a fer política, com ja n'hem parlat algun cop a les pàgines de 9 PAÍS. "La intervenció de la política a l'esport és quelcom nefast per a aquest", hem dit més d'una vegada. I vet aquí que el més alt organisme internacional pensa el mateix, cosa no massa estranya, ja que els fets ho demostren plenament.

COM FUNCIONARÀ...?

Ara bé, hi ha quelcom que és imprevisible. Com funcionarà aquest consell? Perquè si d'una part els comitès nacionals i les federacions internacionals agafen preponderància, aquest, tal vegada, es transformi en una força poderosa davant el mateix Comitè Olímpic, que es pot veure, a la llarga, desbordat en la seva autoritat.

Naturalment que tal com van les coses, els comitès nacionals i les federacions internacionals tenen cada dia una potència econòmica que supera a la del propi Comitè Olímpic, cosa que fa que aquest sigui cada vegada més feble; i si d'una part no es pot parlar d'esport olímpic sense el Comitè, que ha estat qui ha fet arrelar l'ideal olímpic arreu del món, d'altra banda ja no es comprén l'esport a nivell mundial sense els comitès nacionals i les federacions, que controlen vertaderament l'esport.

En fi, nosaltres ens preguntem: qui dominarà a qui?

Se traspasa o vende hostel dos estrellas. 28 habitaciones, con bar, restaurante y jardín.

Clientela asegurada. Razón:

Juan Dreck. C/ Selva de Mar n.º 17
Puerto de la Selva. Teléfono 38 70 30

guna otra localidad más o menos cercana a Figueres, ya que si en su día se hubiese ejecutado la totalidad de la carretera que quedó interrumpida en Grifeu, Portbou sería un pueblo más de los alrededores de Figueres, a escasos 20 minutos de carretera, y ésta es la meta que verdaderamente interesa, ya que no en balde Portbou es una entrada o ruta de penetración de ese turismo tan deseado por todas las localidades del Empordà.

Vilamalla como Complejo Sanitario de Inspección de frutas para la exportación, no crea o ha creado nuevos puestos de trabajo, sino pequeñas fracciones del personal ya existente en La Jonquera y Portbou; o sea, una desmembración de estructuras ya establecidas que se entendería si se hubiesen suprimido los otros puntos de despacho por decreto; pero, señores, si esto no es así, lo poco que se ha conseguido ha sido tener mayor densidad de oficinas que se nutren de una misma fuente de ingresos (la exportación de frutas)

y que, naturalmente, si se reparte en más puntos alguno tiene que dejar de ser rentable.

Resumiendo, el Complejo de Vilamalla no tiene en absoluto nada que ver con las obras de ampliación de la estación de Portbou, y las pocas iniciativas que pueda tener Portbou se entienden son a favor de su supervivencia, no en contra de los legítimos intereses de nadie, por lo que desde estas páginas de 9 PAÍS recabamos la ayuda de la Cámara de Comercio de Girona, para que al igual, y con el mismo ímpetu que promociona a Vilamalla, solicite de la Administración se realicen los doce kilómetros que faltan para adecuar la carretera entre Grifeu y la frontera francesa, con lo que posteriormente Portbou podrá defenderse y crear puestos de trabajo, en las mismas condiciones que otras fronteras de su misma categoría.

Joaquín Novés Hernández
Alcalde electo
(Portbou)

El Carnaval, recuperat

El "ranxo" o "sopa", una de les tradicions més esteses a l'Empordà

Les festes de Carnaval, que com tantes altres coses havien estat suspeses també després del 1939, tornen ara a recuperar la brillantor i popularitat que havien tingut. Enguany, són moltes les poblacions que, d'una manera o altra, celebren el Carnaval, sovint enllaçant amb la tradició històrica de cada lloc.

DIES DE PLAER I DE FOLLIA...

El Carnaval o Carnestoltes, com també se l'anomena a Catalunya, abasta un període de temps de tres dies, els anteriors al dimecres de cendra, que no pot escaure's mai abans del 2 de febrer ni després del 7 de març. El dia pròpiament dit de Carnaval és el dimarts, vigília del primer dia de la Quaresma, que dura quaranta dies fins a la Setmana Santa.

L'origen del nom i de la festa es remonta a temps molt antics, anteriors al cristianisme, i té un contingut ple de simbolisme i màgia. Posteriorment, ja a l'Edat Mitjana, es reprengué amb força i es considerava que es tractava d'uns dies de plaer i follia, anteriors al període de dejuni i abstinència de la Quaresma.

Capmany

Festa Major, amb l'elecció de la pubilla, i Carnaval

(De la nostra Redacció, per Josep Maria Ortega). Aquest cap de setmana, dissabte i diumenge, Capmany celebrarà la seva Festa Major, amb diferents actes: balls, sardanes, competicions esportives, etc., així com un Ofici solemne. Cal destacar que diumenge, al migdia, tindrà lloc un concert de música catalana, al saló de ball, per la cobla-orquestra Selvatana, i a la nit, en el mateix lloc, s'elegirà la pubilla de Capmany i les seves dames d'honor.

CARNESTOLTES

Per altra banda, la població celebrarà la festa de Carnaval, que s'iniciarà prop de les cinc de la tarda de dimarts, dia 7. Les dones preparen el cèlebre "ranxo", que serà repartit a tothom gratuïtament. A continuació, hi haurà sardanes, per la cobla-orquestra "Figueres", i a les 10 de la nit un gran ball de disfresses, en el transcurs del qual s'atorgaran premis a les millors; ball que serà amenitzat també per l'orquestra "Figueres".

EL CARNAVAL, A L'EMPORDÀ

A l'Empordà, el Carnaval era una festa antigament molt celebrada i sota diferents formes. Joan Amades, que ha recollit tot aquest tipus de tradicions ("El Costumari Català: el curs de l'any"), ens parla de nombrosos balls i danses propis d'aquestes diades: Ball de Cavallets (Sant Feliu de Guíxols), Ball dels Confits (Castelló d'Empúries, Figueres, Verges), Ball de la Patacada (Cadaqués), Ball de Nyacres (Sant Pere Pescador i Roses), Ball del Drac (Port de la Selva), Ball de la Civada, Ball d'en Serallonga (Cabanes), etc. A part d'això, hi havia altres costums, alguns relacionats amb el Carnestoltes, un ninot que s'enterrava simbòlicament, llegint-se el seu testament que solia donar

peu a què amb un to satíric i a voltes grotesc es criticàssin aspectes de la vida local.

La majoria d'aquests costums varen anar desapareixent durant el segle passat, si bé va romandre imperturbable a molts llocs el de fer un àpat col·lectiu a la plaça principal del poble. Tampoc no se sap els orígens d'aquesta tradició, si bé sembla que en un principi era coneguda amb el nom de "sopa dels pobres", perquè es donava gratuïtament a aquests. Però ja al segle XIX el "ranxo" o "sopa" de Carnaval era molt conegut i hi prenia part la majoria de gent de cada poble. En les dies anteriors, es recollia menjar per les cases de poble i ja arribats al dimarts de Carnaval es feia una gran festa, amb disfresses, músics, cors, etc. Entre els pobles que se sap que ho celebraven hi havia els de Lledó, Sant Llorenç de la Muga, Verges, l'Armentera, Castelló d'Empúries, Sant Pere Pescador, Garriguella, Albons, etc.

Actualment, el Carnaval és celebrat a la majoria de nuclis importants, però l'única tradició que resta gairebé intacta és la d'aquest àpat. Dos pobles, l'Armentera i Verges, s'han distingit sobretot per la seva "sopa" que cada any és consumida per prop d'un miler de comensals. El gran ressò popular que ha adquirit ha impulsat a altres poblacions i avui se celebra també a Pau, Garriguella, Campmany, etc., havent-se traslladat al diumenge, que enguany s'escau el 5 de febrer. El "ranxo", que es fa en grans perols, consisteix generalment en una arrossada, a la qual s'hi afegeixen mongetes i carn, principalment, i és condició indispensable que ningú no mengi cap altra cosa ni es porti res més llevat del plat, la cullera i el got.

No cal dir que actes com aquests, pel que tenen de recuperació d'una part de les nostres tradicions i pel caliu d'amistat i alegria que comporten, són avui un exemple del que han de ser les nostres festes.

Josep Playà i Maset

Llers

"L'Òliba", grup de titelles figuerenc, animarà aquest any el Carnaval

(De la nostra Redacció, per J.M.O.).- El grup "L'Òliba", de la Societat Coral Erato, de Figueres, animarà aquest any el Carnaval de la població de Llers.

—Hi presentarem —ens diuen els components del grup— uns personatges molt interessants: un gegant, una bruixa, un pollet i una gallina.

—Quin dia?

—Diumenge, a la cercavila del Carnaval.

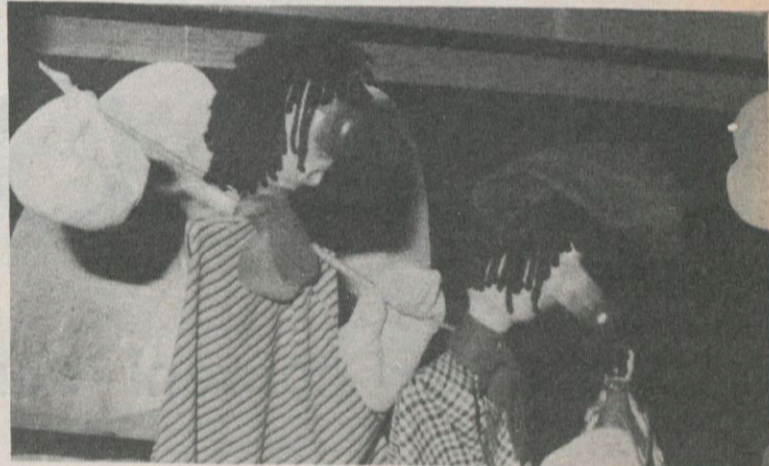
BERENADA I BALL DE DISFRESSES

Efectivament, la cercavila

carnavalesca tindrà lloc a Llers el proper diumenge, a les quatre de la tarda, i es tracta d'un acte molt simpàtic, ja que, a mesura que llurs integrants volten pels carrers, la gent que surt per tal de veure'ls els ofereixen diferents productes: bunyols, torrades, vi, etc.

Un cop acabada la cercavila, es fa una berenada a la plaça. I després, a la nit, a la sala de ball, hi ha un gran ball de disfresses.

Aquest any, sens dubte, la presència del grup de titelles figuerenc, "L'Òliba", amb els seus ninots, atorgarà al Carnaval de Llers un gran relleu.

L'Escala

"Si voleu salvar el món, disfresseu-vos"

(Del nostre corresposal, F.T.).- A l'Escala, Albons i l'Armentera, hom celebrarà el Carnaval amb grans festes, que ja començaran uns dies abans. Hi haurà arrossades, sardinades, "sopes", concursos de disfresses, balls, concursos infantils...

QUE TOTHOM ES DISFRESSI...!

A l'Escala, i sota el lema "Si voleu salvar el món, disfresseu-vos", el dia 5, a dos quarts d'onze del matí s'obrirà la festa amb una gran sardinada a la Riba, acompanyada de bon vi i sarda-

nes interpretades per la cobla-orquestra "Baix Empordà". A la tarda, hi haurà un concurs de disfresses per a infants i, a la nit, disfresses i ball pel conjunt "Setson". A la mitja part, s'invitarà tothom a un "cremat" seguitament, més ball amb nombrosos concursos: ball de la taronja, ball de l'escombria, ball de la farandola, etc.

Els organitzadors, és a dir, l'Associació de Veïns i un grup de joves del Centre Esportiu i Recreatiu, recomanen que la gent es disfressi el màxim possible, per tal de fer més alegria la festa.

INDUSTRIALS:

Els seus projectes d'inversió per a instal·lacions fixes que tinguin per objecte l'establiment, ampliació o millora d'indústries, poden ésser realitzats amb financiació fins a 9 anys i amb un interès del 10'25 % a l'11 % anual, segons el termini d'amortització.

BANC OCCIDENTAL

per conveni subscrit el 27-10-77, amb el

BANC DE CRÈDIT INDUSTRIAL

(Ordre del Ministeri d'Hisenda del 21-4-77)

ELS HI POT TRAMITAR

BANC OCCIDENTAL

Carrer Sant Pau, 3

Telèfon 50 50 04

FIGUERES

ENS VISITI I L'INFORMAREM

UNICEF

FIGUERES

Espectacles

Cinema Juncària
Divendres, dia 3 nit; dissabte, dia 4, nit; diumenge, dia 5, tarda i nit: "Mac Arthur (El General Rebelde)" i "El azar y la violencia".

Cinema "Las Vegas"
Dissabte, dia 4, nit; diumenge, dia 5, a partir de dos quarts de quatre de la tarda: "La mujer del cura" i "Complicidad sexual".

Cinema El Jardí
Diumenge, dia 5, a partir de les quatre de la tarda: "Mac Arthur (El General Rebelde)" i "El azar y la violencia".

Sala Edison
Dissabte, dia 4, nit; diumenge, dia 5, tarda i nit: "Erase una vez un trasero" i "Las alimañas".

Cinema Savoy (Art i Assaig)
Fins al 9 de febrer: "El portero de noche" (Versió original amb subtítols). Sessions diàries, llevat dels dimarts. Tarda sessió seguida. Nit sessió única, a les 10.

Cinema Patronat
Diumenge, dia 25, a dos quarts de cinc de la tarda: "Pies grandes" i "Pequeña arca".

Bolsa de Trabajo

OFERTAS

AUXILIAR administrativa, desearia trabajo para oficina. Razón 50 57 63.

SE OFRECE señorita para canguro, preferible fines de semana. Tel. 50 57 63.

CHICA para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernanda. Tel. 77 03 06.

LICENCIADA EN HISTORIA Y FRANCÉS se ofrece para dar clases particulares. Razón Tel. 50 57 63.

CHICA AUXILIAR administrativa, hablando francés, desearia trabajo para oficina. Razón Tel. 50 57 63.

SEÑORA 40 años aceptaria trabajo de responsabilidad. Estudios de contabilidad y conocimientos de francés. Tel. 50 38 07.

AUXILIAR administrativa con experiencia para oficina. Llamar 50 57 63.

Metges de guàrdia

Diumenge, dia 5
Dr. Lluís Fina
Sant Pere nº 23
Tel. 50 34 97

Farmàcies

Dia 3, divendres
Soler - Carrer Nou, 22
Dia 4, dissabte
Dr. Martin - Rambla, 11
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14 (Només tarda de 4 a 8)
Dia 5, diumenge
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Dia 6, dilluns
Dr. Xirau - J. Maragall, 4

Exposicions

Òbanos - Exposició col·lectiva.
Art-3 - Exposició "Figueres vist per els artistes".
Rhodes - Pintures de J. Jové.
Vallès - Col·lectiva.
Victòria - Artistes de la galeria: Estrada Vilarrasa, Bofill, Mercader, Molons, Matabosch, Zamora Muñoz, Sarquella.

Telefons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Creu Roja 50 36 50
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

El temps

Ligera mejoria del Tiempo durante la semana anterior. Con tendencia a estabilizarse. Las temperaturas registradas a primeras horas de la mañana son las siguientes:
Lunes, 9,5 grados; martes, 5; miércoles, 9, jueves, 8; viernes, 6; sábado, 9.

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del mati, i de 5,30 a 8,30 de la tarda.
Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5,30 a 9. Dissabtes de 10,30 a 1.

S. A. R. F. A.

Transporte de Viajeros por carretera

Dirección Figueras - Rosas - Cadaqués

Días que circula	Figueras Sale	Estación Figueras Sale	Vilatenim Sale	Vilasarro Sale	Cruce Fortiá Sale	Castelló Ampurias Sale	ROSAS		Cruce Palau Sale	Perafita Sale	Cadaqués Llega	Palau Sabarder. Llega
							Llega	Sale				
Diario	7'15	7'16	7'21	7'23	7'25	7'30	7'45	-	-	-	-	-
Diario	8'30	8'31	8'36	8'38	8'40	8'45	9'00	-	-	-	-	-
Diario	10'15	10'16	10'21	10'23	10'25	10'30	10'45	-	-	-	-	-
Diario	11'30	11'31	11'36	11'38	11'40	11'45	12'00	-	-	-	-	-
Diario	12'30	12'31	12'36	12'38	12'40	12'45	12'59	13'00	13'05	13'30	13'45	-
(X)	12'30	12'31	12'36	12'38	12'40	12'45	-	-	12'56	-	-	13'00
Diario	15'00	15'01	15'06	15'08	15'10	15'15	15'30	-	-	-	-	-
Diario	16'30	16'31	16'36	16'38	16'40	16'45	17'00	-	-	-	-	-
Diario	17'45	17'46	17'51	17'53	17'55	18'00	18'15	-	-	-	-	-
Laborables	18'45	18'46	18'51	18'53	18'55	19'00	19'14	19'15	19'20	19'45	20'00	-
Dom. y Festl.	18'45	18'46	18'51	18'53	18'55	19'00	19'15	-	-	-	-	-
Laborables	19'45	19'46	19'51	19'53	19'55	20'00	20'15	-	-	-	-	-
Dom. y Festl.	21'15	21'16	21'21	21'23	21'25	21'30	21'44	21'45	21'50	22'15	22'30	-

Palafrugell - Figueras				La Escala - Flassá - Gerona			
7:50	14:35	18:00	S. Palafrugell	10:35	13:35	19:40	S. La Escala
7:56	14:41	18:06	Regencós	10:29	13:29	19:34	Vilademar
8:01	14:46	18:11	Palu	10:24	13:24	19:29	Cruce Albons
8:14	14:59	18:24	Ll. Torroella Montgrí	10:11	13:11	19:16	Tort
8:15	15:00	18:25	Ullà	10:10	13:10	19:15	La Tallada
8:18	15:03	18:28	Bellcaire	10:07	13:07	19:12	Verges
8:25	15:10	18:35	Ll. La Escala	10:00	13:00	19:05	Ultramar
8:30	15:20	18:45	Id.	9:50	12:50	18:55	Parlà
8:40	15:30	18:55	Vilademar	9:45	12:45	18:50	Rupià
8:47	15:37	19:02	Armentera	9:38	12:38	18:43	La Pera
8:54	15:44	19:09	San Pedro Pescador	9:31	12:31	18:36	Ll. Flassá
8:59	15:49	19:14	Torroella de Fluvià	9:26	12:26	18:31	Expres
9:04	15:54	19:19	Visacum	9:21	12:21	18:26	Torre
9:07	15:57	19:22	Ll. Figueras	9:18	12:18	18:23	Ll. Barcelona
9:25	16:15	19:40		9:12	12:12	18:17	S. Flassá

Playa de Aro - Castillo de Aro Santa Cristina de Aro

7:30	14:50	20:00	S. Playa de Aro	7:57	14:12	21:12	
7:37	14:57	20:07	S. Castillo de Aro	7:50	14:05	21:05	
7:42	15:02	20:12	Ll. Sta. Cristina de Aro	7:45	14:00	21:00	

CALONGE - CRUCE

Salidas de CALONGE para el CRUCE				Salidas del CRUCE para CALONGE			
7:00	Enlace para Caldas, Gerona y Figueras	7:25	Recoge pasaje de San Feliu de Guixols y Palafrugell				
7:45	Enlace para San Feliu de Guixols, Caldas y Gerona	8:37	Recoge pasaje de San Feliu de Guixols y Palafrugell				
8:20	Enlace para San Feliu de Guixols y Gerona	9:42	Recoge pasaje de Caldas y Gerona				
11:30	Enlace para San Feliu de Guixols y Gerona	12:10	Recoge pasaje de Caldas y Gerona				
15:50	Enlace para Caldas	16:11	Recoge pasaje de Palafrugell y Gerona				
17:05	Enlace para Palafrugell, Gerona y San Feliu de Guixols	17:33	Recoge pasaje de Caldas, San Feliu de Guixols y Gerona				
18:00	Enlace para San Feliu de Guixols, Caldas y Gerona	18:33	Recoge pasaje de Gerona y Caldas				
20:25	Enlace para Palafrugell y San Feliu de Guixols	20:47	Recoge pasaje de Caldas, Gerona y Figueras				

Interferències

F. Garrido Pallardó

Un senyor de peus pudents ho provà tot fora de rentar-se'ls. L'èxit fou minvat.

Un munt d'eminències rauria a l'assegurança dels desvagats.

Així, la Tele, en lloc de suportar que cadascú s'ho faci, vol fer-s'ho tot, donant l'exemple d'aquesta nostra i constitucional economia lliure de mercat.

I un munt de desvagats pujaria al cim enlairat de l'eminència.

Una empresa privada ho adobaria, si fos possible deixar de banda el "farciment de cranis".

Pero, qui el deixa? Qui li posa el picarol al gat?

De fet, els espanyols tenim més de quatre raons per a tèmer i ridiculitzar el principi d'autoritat. Vet aquí perquè els àrbitres de peuplota ens són tan antipàtics.

Perquè imagineu si sortís bé. Si a més d'esser divertida, fos la Tele un bon negoci sense cap pudor de peus.

Heu vist com esgrimeixen les targes? Heu verificat com es prenen per algú? Energia no vol pas dir grolleria, i àdhuc l'acusador públic, fins i tot quan demana la pena de mort, ha de fer-ho amb maneres.

Perill! Peligro! Danger! On aniriem si descobríssim que es pot caminar sense crosses?

Millorem el nostre català

Per Maria Lluïsa Rodríguez i Peraferrer

Contrasteu el vostre passat exercici, amb les expressions que segueixen:
Planxàreu, sortiria, cantàrem, corre, guardava, diríeu, vine, seure, desmanegues, beure.

PARLA

A la lliçó precedent destacàrem que quan normalment diem: "aquest rellotge s'adelanta", estem fent ús d'una forma incorrecta; com a substitiu de la qual, els catalans tenim "aquest rellotge s'avança".

En l'expressió contrària, és a dir, quan volem fer saber que el rellotge va massa poc a poc, parlem "del rellotge que s'atrasa", que tampoc no és propi de la nostra llengua. En el seu lloc, hem d'anunciar "aquest rellotge es retarda".

També relacionat amb el temps hi ha un altre verb que s'empra molt rarament, degut, al seu desconeixement. Estem parlant de "ajornar", que el significat que desencertadament donem a "aplaçar" (deixar per a més endavant). Aquest error prové de l'adaptació fonètica de la forma castellana "aplazar". Cal dir, doncs, per exemple "hem ajornat la data de l'examen de matemàtiques".

ESCRIPURA

Quan la vocal neutra es troba a l'arrel, és a dir, al començament o a l'interior d'una paraula, per saber si cal escriure "a" o "e", és útil cercar primitius. Aquests són mots de la mateixa família, que poden tenir tònica o forta aquesta vocal ara esdevinguda àtona.

Efectivament, si tenim la paraula barber, sabem que la "a" s'ha d'escriure "a", perquè podem trobar un primitiu: barba, en el qual aquesta "a" es pronuncia com a tal. És forta.

Fem altres proves: manar, ell mana-; trencar, ell trenca-; espartar, espart-...

Exercici: Fent ús d'aquest principi, ompliu amb una "a" o una "e" els buits dels mots seqüents:

Tr...ntena, espard...nyer, pr...dicador, llamp...gar, f...rrer, b...stiar, p...gar, t...llar, t...ulell, v...rdós.

La vostra contesta correcta, la podreu verificar la setmana que ve. Si teniu plantejat algun dubte, el podeu trametre a "Millorem el nostre català" 9 PAÍS. Carrer de Lasauca, 21. Figueres.

La Bisbal

Se señala que se han "esfumado" importantes documentos

El archivo municipal de la ciudad, en lamentable estado

(Crónica de nuestro corresponsal, Amir).— No debemos abundar aquí en que si hay un Ayuntamiento verdaderamente "muerto" en cuanto a actividades, éste es el de la ciudad bisbalense. No solamente no se hace nada en beneficio de la localidad, sino tampoco se sabe mantener lo que se posee. Y si-

guiendo con aquello del botón, digamos que el archivo municipal se encuentra en un estado lamentable, tanto de conservación, como de orden en el propio sentido de la palabra, y en el de que se encuentra sin catalogar mínimamente. Además, se da la circunstancia de que algunos libros aparecen comidos por

algún tipo de insectos, al parecer cultos. Si a ello añadimos su emplazamiento en una buhardilla del propio Ayuntamiento, veremos que no es descabellado hablar de que nos estamos quedando sin archivo. ¡Ah!, se me olvidaba: en el desván en cuestión también se da la circunstancia de que, si bien no ahora, las lluvias aparecían de vez en cuando con las consiguientes humedades.

DESAPARICION IMPORTANTE

La documentación que se guarda en el mismo es realmente importante, preferentemente la que concierne al siglo XVIII, y se tiene conocimiento —se nos ha facilitado la información por parte de quien conoce bien el asunto— de que han desaparecido, o han cambiado de residencia, algunos documentos muy importantes.

Pero siendo todo ello lamentable no llega al nivel de lo que les contaremos brevemente. Pues bien, estas pasadas navidades un grupo de estudiantes se ofrecieron desinteresadamente cara a ordenar y catalogar el archivo en cuestión, ya que en breve éste se trasladará al nuevo edificio municipal. El alcalde en persona recibió la propuesta juvenil, y hoy todavía nuestros voluntariosos muchachos no han recibido respuesta. Igual les da tiempo para estas próximas navidades... ¿verdad?

Automóviles GARCIA

En Venta

Renault R-6 GE letra	Seat 127 3 puertas GE letra
Renault R-6 GE muy bien	Seat 127 GE letra
Renault R-6 GE perfecto	Seat 850 GE letra
Renault R-8 GE perfecto	Seat 850 GE letra
Renault 4-L GE 4 marchas	Mini 850 GE perfecto

Puestos a punto y revisados

Facilidades de pago

c/. La Junquera, 27, Tel. 50 51 31 - FIGUERAS

Hom parla del nostre Periòdic

Si des de la sortida del primer número de 9PAÍS, els mitjans de comunicació han acollit amb simpatia

general el Periòdic Independent de l'Empordà, ara, amb la novetat de l'edició bisetmanal i del nou for-

mat, 9 PAÍS ha estat objecte de nombrosos comentaris favorables.

La totalitat dels diaris

catalans, especialment la darrera "Hoja del lunes" — amb reproducció del nostre logotip—, i "Los Sitios" —tot valorant-nos com a un cas únic dins de la història del periodisme gironí—, la majoria d'emissores, la Televisió, s'han ocupat de comentar àmpliament l'esdeveniment.

A més, dins del número del 21 de gener de la revista "La Actualidad Española", en un interessant estudi sobre publicacions, 9PAÍS figura —con hom pot veure en el requadre— entre les vint primeres regionals editades avui a Espanya.

És grat comprovar com el nostre periòdic, amb autèntica vocació empordanesa, perquè creu en la viabilitat del periodisme comarcal, té al mateix temps un ressò que arriba més enllà de l'Ebre. Potser sigui perquè mirem de travessar el "localisme" per tal d'informar de la nostra terra amb sentit universal.

Llança Roca i Junyent i Francesc Ferrer, diumenge que ve en un acte polític

(Del nostre corresponsal).— El proper diumenge, dia 5, a les dotze del migdia, tindrà lloc al Centre Cultural de Llança un acte polític organitzat per Convergència Democràtica de Catalunya.

Sota el tema general d'"Actual moment polític", hi intervindran Francesc Ferrer i Gironès, senador de CDC per les comarques gironines, i el secretari general adjunt de Convergència Democràtica de Catalunya i diputat per aquest partit a la ponència constitucional, Miquel Roca i Junyent. L'acte serà presentat per Eduard Puig i Vayreda, del comitè executiu comarcal de CDC.

L'actual problemàtica econòmica i el projecte de la Constitució, seran els temes que amb preferència tractaran els polítics participants, els quals, en acabar-se l'acte, contestaran totes les qüestions formulades pel públic assistent.

REGIONALES

PUBLICACION	Fecha número 1	Tirada actual	Tirada máxima	Fecha tirada máxima
El Adelanto Bañezano (León) ...	Octubre-1933	2.500	2.500	Dic.-1977
Andalán (Zaragoza) ...	15-IX-1972	15.000	15.000	Dic.-1977
Aragón 2.000 (Zaragoza) ...	23-IX-1976	14.000	18.000	23-IX-1976
Canigó (Barcelona) ...	Marzo-1954	8.700	16.000	Octubre-1975
Diari de Vilanova i la Geltrú (B.) ...	1850	3.000	3.000	—
El Faro (Motril, Granada) ...	1902	3.000	3.000	—
Goiz Argi (San Sebastián) ...	Enero-1958	9.000	12.000	6-VIII-1976
Menares 2.000 (Madrid) ...	18-II-1977	2.000	2.500	18-II-1977
9 País (Figueras) ...	27-IV-1977	4.000	4.000	Dic.-1977
Nueva Alcarria (Guadalajara) ...	Junio 1939	3.000	10.000	Núms. extraord.
Olot Misión (Olot, Gerona) ...	2-X-1955	3.200	3.600	1-IX-1977
Oriflama (Barcelona) ...	1969	25.000	40.000	Núms. extraord.
Presencia (Gerona) ...	10-IV-1965	10.000	15.000	26-XI-1977
Punto y Hora (Pamplona) ...	15-IV-1976	50.000	57.000	15-XII-1976
El Pope (Vigo) ...	10-VIII-1973	15.000	20.000	31-X-1977
El Regional (Plasencia, Cáceres) ...	Enero-1952	1.000	1.000	—
Tierras del Sur (Sevilla) ...	15-V-1976	28.000	37.000	1-VI-1977
La Voz de la Ribera (Tudela, Navarra) ...	1953	2.500	2.500	—
Eco del Cidacos (Calahorra, Logroño) ...	2-III-1968	3.000	3.000	—